



Svolvær den 1. februar 2007
Vår ref ut 07/24 KR

Til postmottak@kkd.dep.no

Nasjonal evaluering av Dks – høringsuttalelse fra Nordnorsk kunstnersenter

Styret i Nordnorsk Kunstnersenter har behandlet den nasjonale evalueringen av Den kulturelle skolesekken og vil komme med kommentarer til følgende punkter:

Spenning mellom monologisk og dialogisk formidling

Nordnorsk kunstnersenter har i en rekke år drevet formidling av samtidskunst til barn og unge i Nordland, Troms, Finnmark etter det evalueringen kaller en ”dialogisk” modell. Vi ser at det gir oss engasjerte skoler, positive og mottakelige elever og ønsker om at vi skal komme tilbake, gjøre nye prosjekt og spre nye grenser.

Med dialogisk mener vi to ting:

1. Prosjektet/aktiviteten skal involvere elevene i prosesser og gi dem mulighet til å prøve ut sin kreativitet, med profesjonelle kunstnere som veiledere.
2. Skolen/kommunen skal kunne komme med ønsker og innspill. Prosjektene og valg av kunstnere er en samarbeidsprosess mellom oppdragsgiver og oss som leverandør.

Den dialogen vi nevner som punkt 2, ser vi som en grunnleggende forutsetning for at møtet skal få en betydning for eleven. Elevmedvirkning og elevaktivitet er også viktig i vårt arbeid, men vi ser ikke at det står i motsetning til å oppleve en profesjonell utstilling, film eller forestilling. Ja takk, begge deler.

Fylkeskommunenes modeller og innhold i DKS

Evalueringsrapporten sier: ”Vi finner det viktig å påpeke at elevene er omtrent usynlige i fylkeskommunenes modeller og organisatoriske landskap”

Dette kjenner vi oss ikke igjen i.

For oss som jobber med tre fylker, har vi brukt litt tid på å forholde oss til at fylkeskommunene jobber etter forskjellige modeller, men vi opplever alle de tre DKS -administrasjonene som imponerende engasjert i elevens ve og vel. De følger opp produksjoner, er til stede på prosjekter og forestillinger, studerer tilbakemeldinger og rapporter og arrangerer møter og konferanser hvor elevene som regel også er tilstede med egne presentasjoner og innspill. Sammenlignet med tilsvarende møteplasser hvor folk som jobber med barn er samlet, er eleven oppsiktsvekkende til stede når det gjelder fylkene ”våre”.

Nordlandsmodellen er fra vårt ståsted den enkleste å forholde seg til. Den gir stort spillerom for både skolene og oss som kulturinstitusjon. Samtidig ser vi styrken i at Troms og Finnmark i større grad kommer med bestillingsverk, som kommunene pålegges å ta imot. Det gjør at elever ved skoler og i kommuner som ikke gjør jobben sin i forhold til elevenes rett til disse møtene med profesjonell kunst og kultur, får det de har krav på. Disse ”pålagte” møtene ender ofte med at entusiastiske elever og lærere vil ha mer!

For oss er samarbeidet med fylkeskommunene helt avgjørende for å kunne nå ut til så mange i et så stort geografisk område.

Vi mener at det regionale mellomleddet er helt avgjørende for å sikre at den kulturelle skolesekken skal være et profesjonelt møte og nå alle grunnskoleelever.



Spenning mellom kultur og skole

Vi registrerer denne spenningen, også på lokalt nivå, men opplever den som avtagende og et overgangspproblem.

Skoler sier ofte i sine tilbakemeldinger til oss at de har snudd fra skepsis og ”dette kunne vi gjort like bra sjøl” til å se verdien av møtene med profesjonelle kunstnere fordi ”Kunstnerne angriper problemene fra nye og overraskende vinkler”.

NNKS representerer kunsten og kunstnerne. Dette utgangspunktet er helt avgjørende for å gi en ANNEN opplevelse enn den direkte læring til eget bruk som ofte er skolens overordnede mål. Her får barna føling med den skapende prosess, et område der Norge kritiseres for å ligge etter sine europeiske frender. I Den kulturelle skolesekken blir kunsten og kunstneren tatt på alvor. Vi opplever et Ekte engasjement i møtet mellom barna og kunstneren og det de skaper sammen. Målet er ikke først og fremst å bli flink til noe, men å vokse som menneske og medmenneske. Kunsten er forløsende i slike prosesser, men ikke alltid like lett å argumentere for, i en verden der alt måles i mengder.

I forhold til å sikre at DKS forblir et kulturtilbud, er det viktig at kultursektoren er den instansen som administrerer tilbudene.

Elevenes erfaringer med DKS

NNKS bruker ulike evalueringsmetoder for å få tilbakemeldinger fra elevene. Dette har vært nyttig og det har vært en bekreftelse på at vi tilfører skolen noe positivt. Elevene har ”lært noe” og ”oppdaget nye sider ved seg sjøl”. Vi får også mange tilbakemeldinger på at prosjektene har en spesielt viktig funksjon for elever som av ulike årsaker ikke fungerer i vanlige undervisningssituasjoner.

Anbefalinger for videreføring av DKS

Nordnorsk Kunstnersenter mener at

- Den kulturelle skolesekken bør fortsatt være et kulturpolitisk tiltak som tilbys skolen. Dette vil sikre at DKS blir et kulturtilbud og tillegg til skoletilbudet.
- Behold det regionale styringsnivået.
- Utvikle den dialogiske modellen videre. Slipp elever og lærere til på Kunsttorg og andre arenaer der programmet legges.
- Sikre profesjonaliteten i tilbudene.
- Ikke snu opp ned på organiseringen av DKS før det foreligger en grundigere kartlegging og analyse av de faktiske forhold. Den kulturelle skolesekken er i en rivende utvikling, i alle ledd. Gi den prosessen mer tid.

Nordnorsk Kunstnersenter stiller seg litt spørrende til evalueringen fra NIFU.

Den er lite konkret, mangler dokumentasjon og er forhåpentligvis ikke tenkt som grunnlag for større endringer i en organisering som vi i hovedsak opplever som veldig profesjonell, ikke minst i forhold til å ta hovedpersonen i dette fantastiske tilbudet på alvor: Eleven.

Med vennlig hilsen
Nordnorsk Kunstnersenter

Svein I Pedersen
Daglig leder

Kristin Risan
Kunstpedagog